

עפ"ג 26718/04/21 - מורד כרמאווי, מדינת ישראל נגד מדינת ישראל, מורד כרמאווי, עז אל דין מסארווה

בית המשפט המחוזי בחיפה

24 מאי 2021

עפ"ג 26718-04-21 כרמאווי נ' מדינת ישראל
עפ"ג 30652-04-21 מדינת ישראל נ' כרמאווי ואח'
לפני הרכב השופטים:
אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד] ארז פורת אברהם בולוס
המערער בעפ"ג 26718-04-21 מורד כרמאווי
המערער בעפ"ג 30652-04-21 מדינת ישראל
נגד
המשיבה בעפ"ג 26718-04-21 מדינת ישראל
המשיבים בעפ"ג 30652-04-21 מורד כרמאווי
עז אל דין מסארווה

פסק דין

השופט אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד]:

מבוא

1. לפנינו ערעורו של מורד כרמאווי (עפ"ג 26718-04-21) וערעור המדינה (עפ"ג 30652-04-21) על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט קפלן) שניתן במסגרת ת"פ 35629-09-19 (להלן - בית משפט קמא).
2. מורד כרמאווי (להלן - כרמאווי) ועזאלדין מסארווה (להלן - מסארווה או המשיב) הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות בנשק (החזקה) - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן החוק), כרמאווי הורשע גם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק.
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן כרמאווי החזיק בתת מקלע מאולתר מסוג 'קרלו' (להלן - הנשק) כשהוא מוסתר בתוך שק שנמצא ברפת המשמשת אותו ואת בני משפחתו. מסארווה החזיק בנשק ברפת בשעה שהצטלם איתו. אדגיש כי מדובר בהחזקה נקודתית רק ליום הספציפי המצוין בכתב האישום המתוקן, 1.9.2019 לגבי כרמאווי ו-25.4.2019 לגבי מסארווה.

ביום תפיסת הנשק ולפני תחילת החיפוש ברפת, שלח כרמאווי לאחיו הודעות מוקלטות והודעות טקסט ובהן הנחה אותו להוציא את הנשק ממקום המצאו בכוונה למנוע או להכשיל חקירה פלילית, בדרך של העלמת ראיות.

4. כרמאווי היה בן 24.5 שנים בעת ביצוע העבירות ומסארווה היה בן 19 ו-9 חודשים בעת ביצוע העבירה ולשניהם אין הרשעות קודמות.

5. בית משפט קמא הפנה את השניים לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות ולאחר ששמע את טיעוני הצדדים קבע לגבי כרמאווי מתחם עונש הולם בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל, ולגבי מסארווה מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

בעת קביעת העונש המתאים החליט בית משפט קמא לסטות מהמתחמים משיקולי שיקום וגזר בסופו של יום על כרמאווי 8 חודשי מאסר לביצוע בעבודות שירות (בניכוי הימים בהם היה עצור), מאסר מותנה וצו מבחן לשנה ועל מסארווה 3 חודשי מאסר לביצוע בעבודות שירות (בניכוי ימי מעצרו), מאסר מותנה וצו מבחן לשנה.

6. כרמאווי שלא השלים עם הפער בינו לבין הנאשם האחר הגיש ערעור וביקש, משיקולי אחידות הענישה, להעמיד את עונשו "על מספר חודשים דומה" לזה שנגזר על מסארווה.

מדינת ישראל שלא השלימה עם קולת שני העונשים הגישה ערעור וביקשה לגזור על שני המשיבים עונש של מאסר בפועל לתקופה ממושכת ולהוסיף גם רכיב של קנס. המדינה הפנתה לטיעוניה בפני בית משפט קמא ולטעמה מתחם העונש ההולם לגבי כרמאווי נע בין 26 ל-50 חודשי מאסר בפועל ולגבי מסארווה בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

7. כל צד חידד טענותיו לפנינו והפנה לפסקי דין שונים, אתייחס לחשובים והרלבנטיים.

השאלות שבמחלוקת

8. לראשונה בעת הדיון בפנינו העלה ב"כ של כרמאווי טענה כי הסדר הטיעון כלל גם הסכמה שלא מצאה ביטוי בפרוטוקול לעניין מתחם העונש ההולם, טענה שנסתרה על ידי המדינה ומכאן שיש להכריע האם הייתה הסכמה לעניין העונש, עוד יש לקבוע האם הייתה הצדקה לאבחן בין שני המשיבים כקביעת בית משפט קמא או לקבוע להם עונש זהה ואחיד והשאלה האחרונה היא האם קמה עילת התערבות בגזר הדין כבקשת המדינה, המצדיקה החמרה בעונשם של המשיבים.

תוכנו של הסדר הטיעון לעניין העונש

9. ביום 31.5.2020 הציגו הצדדים את הסדר הטיעון (עמוד 8 לפרוטוקול הדיון בבית משפט קמא), ב"כ המאשימה הצהירה כך בנוכחות הסגורים, "יצוין שאין הסדר לעניין העונש", בעקבות אותה הצהרה הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן. ב"כ כרמאוי לא העיר דבר.

ביום 31.12.2020 נשמעו הטיעונים לעונש, ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע לגבי כרמאוי מתחם עונש הולם שנע בין 26 ל-50 חודשי מאסר בפועל ולקבוע את עונשו במסגרת המתחם, ב"כ כרמאוי טען מיד אחריה ולא הזכיר ולו ברמז כי גובשה עם המאשימה הסכמה כלשהי לעניין העונש.

ביום 13.4.2021 הגיש כרמאוי ערעור על גזר הדין, בסעיף 2 לנימוקי הערעור הוא טען כי הוסכם "שהצדדים יטענו פתוח לעניין העונש".

ביום 14.4.2021 הגישה המדינה ערעור ובו ביקשה להחמיר בעונשם של המשיבים באופן של הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, ב"כ כרמאוי לא נזעק להזכיר קיומה של הסכמה כלשהי לעניין העונש.

10. לראשונה בפתח הדיון בערעורים ורק ביום 6.5.2021, העלה ב"כ כרמאוי טענה כי הוסכם בינו לבין התובע, החתום על כתב האישום המתוקן, כי הקצה התחתון של מתחם העונש ההולם לו תטען המאשימה יעמוד על מאסר בעבודות שירות. לא הייתה לסנגור תשובה עניינית בדיון לפנינו לשאלה מדוע לא העלה טענה זו במהלך שני הדיונים בפני בית משפט קמא בהם השתתף ובפרוטוקול אותם דיונים לא הוזכרה הסכמה לעניין העונש. לא הייתה לסנגור תשובה מספקת מדוע בנימוקי הערעור מטעמו ציין אחרת, ואבהיר כי ב"כ מסארווה בטיעונו לפנינו, ציין כי לא הייתה הסכמה לעניין העונש בעניינו.

בעת הדיון הודיעה ב"כ המדינה כי אין תרשומת בתיק הפרקליטות לעניין הסכמה לעניין מתחם העונש, מאחר והופתעה מהעלאת הטענה לראשונה בדיון, אפשרנו לה לבדוק הנושא ובהודעתה מיום 9.5.2021 הודיעה כי לא היו הסכמות לעניין העונש כמתואר בפרוטוקול ישיבת 31.5.2020.

11. בנסיבות אלו אציע לחברי לדחות את טענתו הכבושה של כרמאוי אשר סותרת את הצהרות הצדדים בפני בית משפט קמא ואת נימוקי הערעור מטעמו ולקבוע כי הסדר הטיעון לא כלל הסכמה כלשהי לעניין מתחם הענישה והעונש.

אחידות ענישה- הבחנה בין המשיבים.

12. ב"כ של כרמאוי ביקש בדיון לפנינו להשוות את עונשו לעונש שהוטל על מסארווה.

בחינת נסיבות בצוע העבירות ונסיבותיו האישיות של כל אחד מהמשיבים מחייבת הבחנה ביניהם גם בשל כלל אחדות הענישה ואזכיר כי לא מדובר בכלל שוויון טכני, ראו ע"פ 1987/15 דורי נ' מדינת ישראל, (17.8.2015)

"מלאכת קציבת העונש איננה בגדר יישום נוסחה אריתמטית מדויקת, אלא פרי איזונים בין מכלול רחב של נתונים ושיקולים הצריכים לעניין."

עוד ראו פסק דינו של כבוד השופט אלרון בע"פ 4387/20 מדינת ישראל נגד דרור (8.2.2021):

"בהתאם לעיקרון זה, על נאשמים שונים יש לגזור עונשים דומים בגין ביצוע עבירות בנסיבות דומות (ראו סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). כמו כן, במקרים שבהם עומדים לדין כמה נאשמים במסגרת פרשה אחת, עונשו של כל אחד מהם ייקבע תוך התייחסות לעונש שנגזר על יתר המעורבים באותה פרשייה, באופן שבו מדרג הענישה ישקף את חלקם היחסי של כל אחד מהם במעשים".

13. יש מספר הבדלים מהותיים בין שני המשיבים: בעת ביצוע העבירה היה כרמאוי בן 24.5 שנים ומסארווה היה בן 19 ו-9 חודשים, גילאים מאוד משמעותיים להתפתחות האישיות והיכולת להבין את המעשים ופער זה של 4 שנים בגילאים אלו הוא משמעותי [גם המחוקק קבע שלגיל משמעות גם בשלב קביעת המתחם ראו סעיף 40ט(א)(6) לחוק, ובוודאי בעת קביעת העונש המתאים ראו סעיף 40יא(1) לחוק].

כרמאוי הורשע בנוסף לעבירת הנשק בעבירה של שיבוש בה ניסה להעלים את הנשק. מסארווה החזיק בנשק ברפת שאינה שלו ולמטרה מסוימת וממוקדת כדי להצטלם וכדברי בא כוחו בעת הצגת הסדר הטיעון 'החזקה רגעית', כרמאוי החזיק בנשק ברפת הסמוכה לביתו, והמשמשת אותו ואת בני משפחתו כשהוא מוסלק למטרה לא מוגדרת.

14. כל אחד מההבדלים הנ"ל מצדיק, משיקולי אחדות הענישה, שלא להטיל עליהם עונש זהה, יהא העונש אשר יהיה ודי בכך כדי להביא לדחיית ערעורו של כרמאוי ואציע לחבריי לעשות כך.

העונש המתאים - האם יש עילת התערבות.

15. אזכיר את הכלל לפיו אין ערכאת הערעור מתערבת בעונש שנגזר על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים שבהם מתגלה טעות מהותית בגזירת הדין או סטייה קיצונית מרמת הענישה הראויה בעבירות דומות.

16. עוד אשוב ואבהיר כי הענישה צריכה להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה כמתואר בכתב האישום המתוקן, החזקת נשק נקודתית ביום מסוים.

לאחר בחינת טענות הצדדים, פסקי הדין הרלבנטיים ותסקירי שירות המבחן אני סבור כי במקרה זה חרג בית משפט קמא חריגה קיצונית מרמת הענישה הראויה כפי שנקבעה על ידי בית המשפט העליון ולעניין זה אבהיר כי הצדדים

הפנו לפסקי דין של בתי משפט שלום או מחוזי ולטעמי המדיניות העונשית נקבעת בבית משפט העליון ובשל ריבוי עבירות הנשק כמעט מדי שבוע ניתן פסק דין (או החלטה) בבית משפט העליון ולכן חובה עלינו לאמץ את המדיניות שנקבעת על ידו, גם כשמדובר בנאשמים צעירים חסרי עבר פלילי.

ראו ע"פ 1729/19 **עבארה נגד מדינת ישראל** (10.10.2019), באותו מקרה הסליק הנאשם בתקרה בביתו נשק מאולתר מסוג 'קרלו', הוא היה בן 24 ללא הרשעות קודמות, בית המשפט המחוזי דן אותו ל-15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו וכך קבע:

"החברה חייבת להרתיע מפני ביצוע עבירות נשק, וכך גם ביחס למחזיק בנשק לעת מצוא או לעת הזדמנות כלכלית. יודגש כי המערער החזיק את הנשק במשך כשלוש שנים, ועוד יש להדגיש את סוג הנשק ואת דרגת מסוכנותו. ידעו נא עברייני הנשק כי בית המשפט לא ישלים עם הפיכת ביתו של אדם או נכסיו למעין מחסן לכלי בעל כוח קטלני, תוך מודעות לערך הכלכלי של העברתו לגורם עברייני".

בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נגד בסל** (8.3.2017), נדון המשיב ל-12 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של החזקה ונשיאת נשק לפי סעיפים 144(א) ו-144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. המשיב צעיר כבן 20 שנה החזיק לבקשת קרובו בתת מקלע מאולתר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו על 18 חודשי מאסר בפועל תוך שהוא קובע:

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך".

17. הנגישות שהייתה לכל אחד מהמשיבים לתת מקלע מאולתר שפוטנציאל הנזק שהוא עלול לגרום גבוה מאוד, מעבר לזה הנגרם מאקדח או נשק תקני אחר, מצביעה על המסוכנות הגבוהה במעשיו של כל אחד מהמשיבים ובהקשר זה אזכיר את האימרה מע"פ 5220/09 **עוואדה נ' מדינת ישראל**, (30.12.2009) "מחזה שבמערכת הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה".

לקראת סיום פרק זה אפנה להלימה הראויה כפי שנקבעה בע"פ 4406/19, 4411/19, 4418/19, 4439/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (5.11.2019), ראו חוות דעתו של כב' השופט מזוז:

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי...על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על

עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. אזכיר כי המחוקק ביטא את גישתו המחמירה לתופעה זו כאשר קבע עונשים מחמירים של 7 שנות מאסר על רכישה או החזקה של נשק בלא רשות על פי דין, זאת אף בלא שנעשה בנשק שימוש לביצוע עבירה נוספת. ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחת במקומותינו, ...מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן".

18. בחנתי את טיעוני הצדדים ותסקירי שירות המבחן ולא מצאתי הצדקה במקרה זה להסתפק בעונש מאסר לביצוע בעבודות שירות. בשים לב לכך שבעת קבלת ערעור המאשימה אין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין אציע לגזור לכל אחד מהמשיבים עונש מאסר קצר יחסית תוך הותרת הבחנה כאמור לעיל בין שני המשיבים.

לא נעלמו מעיניי המלצות שירות המבחן, ואבהיר כי הליכי הטפול והשיקום לגבי שני המשיבים מצויים בראשיתם. כרמאוי היה בהליך טיפול פרטי למשך 3 חודשים בלבד (ביוני 2020, ראו עמוד 2 לתסקיר) ומסארווה טרם התחיל בהליך טיפולי. בדיון בפנינו ציין ב"כ כרמאוי כי רק בימים הקרובים יתחיל שילובו בקבוצה טיפולית.

חשוב לזכור כי שיקום הוא רק שיקול אחד משיקולי הענישה ראו לעניין זה רע"פ 6041/18 **כהן נגד מדינת ישראל** (22.10.2018):

"כלל ידוע הוא כי אין עדיפות ברורה לשיקולי שיקום על פני שיקולים כגון שמירה על שלום הציבור או שיקולי הרתעה.... וכי העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה שלו זכות הבכורה".

ההלימה במקרה זה מחייבת הטלת עונש מאסר ממשי כחלק מיישום מדיניות הענישה שנקבעה על ידי בית המשפט העליון כמתואר לעיל.

19. טרם סיום, ב"כ כרמאוי הפנה בטיעוניו לדו"ח דורנר לעניין מהותה של ענישה, לעניין זה אזכיר כי מדובר בהצעת חוק שטרם אושרה ובמקרים המתאימים כמו מקרה זה, מדיניות הענישה מחייבת מאסר בפועל, גם כמאסר ראשון. ב"כ מסארווה הפנה לשני פסקי דין של בית המשפט העליון, ע"פ 4978/19 **אבו מנסור נגד מדינת ישראל** וע"פ 6699/19 **אלטורי נגד מדינת ישראל**, אלא שמדובר בפסקי דין המתייחסים לנסיבות קונקרטיות ואין בהם כדי ללמד על מדיניות ענישה אחרת מזו שפורטה לעיל. בפסק הדין החמישי אליו הפנה רע"פ 4559/16 **נוסיראת נגד מדינת ישראל** (22.6.2016), שם לא התערב בית המשפט העליון בעונש שהוטל על נאשם שהחזיק תת מקלע מאולתר ונדון ל-9 חודשי מאסר בפועל, בית המשפט הפנה לנימוקי בית המשפט המחוזי:

"בפסק דינו, בית המשפט המחוזי עמד על מגמת ההחמרה שחלה בענישתם של המחזיקים בנשק שפוטנציאל הסיכון בו גבוה - ובפרט נשק מאולתר שבצידו תחמושת והוא מוכן להפעלה. בית המשפט המחוזי הדגיש כי מדיניות הענישה הנוהגת היא הטלת עונש מאסר בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה, וגם עת מדובר בנאשם נורמטיבי ללא עבר פלילי".

מדיניות זו יש ליישם גם במקרה שלפנינו.

סיכום

לאור כל האמור לעיל אציע לחבריי לדחות את הערעור של כרמאווי (עפ"ג 26718-04-21), לקבל את ערעור המדינה (עפ"ג 30652-04-21) ולגזור על המשיבים את העונשים הבאים:

משיב 1-כרמאווי, 9 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו מיום 1.9.2019 ועד ליום 10.11.2019) חלף עונש המאסר לביצוע בעבודות שירות ולבטל את צו המבחן. עונש המאסר המותנה יישאר ללא שינוי.

משיב 2-מסארווה, 6 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו מיום 7.9.2019 ועד 30.10.2019) חלף עונש המאסר לביצוע בעבודות שירות ולבטל את צו המבחן. עונש המאסר המותנה יישאר ללא שינוי.

בשל משך המאסר וגילם הצעיר אציע לחבריי שלא להטיל עליהם קנס בנוסף למאסר.

א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]

השופט אברהים בולוס:

אני מסכים.

כפי שחברי השופט אליקים הדגיש, בפסיקה קיימת מגמה חדה וברורה לפיה בעבירות נשק יש ליתן את הבכורה לשיקולי הגמול וההרתעה: **"בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה שבעבירות נשק ועל הפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף, חיי אדם ושלווה ובטחון הציבור הנפגעים מעבירות אלו ... בית משפט זה נקט בשנים האחרונות במגמה מחמירה כלפי עבירות נשק, ועמד על כך בפסיקתו באופן תדיר"** (ע"פ 971/19 מדינת ישראל נ' געביס, פסקה 8 והאסמכתאות שם (11.7.19); ראו גם ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח, פסקה 15-17 (5.11.19); ע"פ 5446/19 מדינת ישראל נ' הווארי (25.11.19); ע"פ 2301/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (24.9.20)).

בהתאם לגישה זו אף נקבע כי: " ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי" (ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.7.19)). דבר הנכון גם בעבירה של החזקת נשק "... יוער כי הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית-המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין" (רע"פ 2718/04 אבו דאחל נגד מדינת ישראל (29.3.04)).

רק לאחרונה ביהמ"ש העליון חזר והזכיר :

"הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה ולהרחקת העבריין עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק" (ראו: ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון, פס' 10 (14.2.2021)).

מכאן, ומנימוקי חברי השופט אליקים, אף אני סבור כי ביהמ"ש קמא סטה ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת דבר המצדיק התערבותה של ערכאת הערעור. אמנם, במקרה אחר הבעתי את דעתי כי מתחם העונש ההולם בהחזקת נשק כפי ענייננו הינו בין 10 ל-24 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, והעונש הראוי לצעירים נעדר עבר פלילי הוא 10 חודשי מאסר בפועל (עפ"ג 28287-02-21 מדינת ישראל נ' אבו הלאל, פסקה כ"ב (22.4.21)). אולם מקרה זה שונה - נוכח העובדה שהמדובר הוא בהחזקה רגעית, ללא מחסנית או כדורים או למצער כתב האישום

לוקה בחסר באשר לנסיבות ביצוע העבירה (ע"פ 5807/20 מוחמד שיבלי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (30.12.20)), התקדמות הליך השיקום וגילם הצעיר של המשיבים.

א. בולוס, שופט

השופט ארז פורת:

עיינתי בחוות דעתו של חברי סגן הנשיא.

אני מסכים כי לא היה מקום לגזור על הנאשם כרמאווי ומסארווה עונש זהה נוכח השוני במעשיהם. מסארווה נחשף לנשק באופן נקודתי וממוקד, וכרמאווי החזיק בו בתחומי מקרקעי משפחתו ביום התפיסה, כשהוא יכול לעשות בנשק כברכושו שלו, לפחות בפרק הזמן - יום - שבו החזיק בנשק.

אף לעמדתי, מדיניות הענישה הנוהגת מטה את הכף בעניינו של כרמאווי להטלת עונש חמור יותר מזה שגזרה הערכאה קמא. בשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן, הסיכון הנמוך להישנות עבירות מצידו ולהליך הטיפול שעבר, לו דעתי

תשמע, הייתי מעמיד את עונשו על 6 חודשי מאסר, שירוצו בכליאה ממשית, וזאת לצד עונש מאסר מותנה.

באשר לעניינו של מסארווה, נוכח גילו ועמדת שירות המבחן, לפיה ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע משמעותי לגביו ונוכח נסיבותיו מבית, ובעיקר העובדה כי נחשף לנשק לזמן קצר ביותר, ולאחר מכן לא היה בעל נגישות לנשק, סבור אני כי הגם שעונשו אינו על הצד המחמיר, אין עילת התערבות בתוצאה העונשית אליה הגיעה הערכאה קמא.

הייתי ממליץ, אפוא, לחבריי, לדחות את ערעור המדינה בעניינו.

סוף דבר: לו תשמע דעתי, הייתי דוחה את ערעורו של כרמאוי ומקבל את ערעור המדינה לגביו, ודוחה את ערעור המדינה בעניין מסארווה.

א. פורת, שופט

הוחלט פה אחד לדחות את הערעור של כרמאוי (עפ"ג 26718-04-21).

הוחלט פה אחד לקבל את ערעור המדינה (עפ"ג 30652-04-21) לגבי כרמאוי, וברוב דעות לקבל את ערעור המדינה לגבי מסארווה.

ברוב דעות נגד דעתו החולקת של השופט פורת הוחלט לגזור על שני המשיבים את העונשים הבאים:

משיב 1-כרמאוי, 9 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו מיום 1.9.2019 ועד ליום 10.11.2019) חלף עונש המאסר לביצוע בעבודות שירות ולבטל את צו המבחן. עונש המאסר המותנה יישאר ללא שינוי.

משיב 2-מסארווה, 6 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו מיום 7.9.2019 ועד 30.10.2019) חלף עונש המאסר לביצוע בעבודות שירות ולבטל את צו המבחן. עונש המאסר המותנה יישאר ללא שינוי.

הוחלט לא להטיל על המשיבים קנס.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

המשיבים בעפ"ג 30652-04-21 יתייצבו למאסרם בבית סוהר ימ"ר קישון ביום 27.6.21 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותם תעודת זהות או דרכון. על המשיבים לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336, מס' פקס - 08-9193314.

עמוד 9

ניתן היום, י"ג סיוון תשפ"א, 24 מאי 2021, במעמד הצדדים.

א. בולוס, שופט

א. פורת, שופט

א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]